

Cauza C-286/90

Anklagemyndigheden împotriva Peter Michael Poulsen și Diva Navigation Corp.

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare,
formulată de Kriminal- og Skifteret i Hjørring)

„Conservarea stocului halieutic — Somon pescuit în Atlanticul de Nord în afara apelor aflate sub suveranitatea sau sub jurisdicția statelor membre — Interdicția de a transporta și depozita în ape aflate sub suveranitatea sau sub jurisdicția statelor membre — Aplicarea interdicției în cazul unei nave care arborează pavilionul unei țări terțe”

HOTĂRÂREA CURȚII 24 noiembrie 1992*

În cauza C-286/90,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Kriminal- og Skifteret i Hjørring (Danemarca) pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe între

Anklagemyndigheden (Ministerul Public)

și

Peter Michael Poulsen,

Diva Navigation Corp.,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 care prevede anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic (JO L 288, p. 1),

CURTEA,

compusă din domnii O. Due, președinte, C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias și M. Zuleeg, președinți de cameră, G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco și P. J. G. Kapteyn, judecători,

avocat general: domnul G. Tesauo,
grefier: domnul H. A. Rühl, administrator principal,

după examinarea observațiilor prezentate:

- pentru domnul Peter Michael Poulsen și Diva Navigation Corp., de către B. Nielsen și C. Dyvig, avocați în Baroul din Copenhaga,

* Limba de procedură: daneza.

- pentru guvernul danez, de către domnul J. Molde, consilier juridic în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în calitate de agent,

- pentru Comisie, de către domnii R. C. Fischer și H. P. Hartvig, consilieri juridici, în calitate de agenți,

având în vedere raportul pentru ședință,

după ascultarea observațiilor orale prezentate de domnul Peter Michael Poulsen și Diva Navigation Corp., de guvernul danez, reprezentat de către domnii J. Molde și T. Lehmann, director în cadrul serviciului juridic al Ministerului Afacerilor Externe, precum și de Comisie, în ședința din 21 ianuarie 1992,

după ascultarea concluziilor avocatului general prezentate în ședința din 31 martie 1992,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin Ordonanța din 10 august 1990, primită la Curte la 19 septembrie 1990, Kriminal- og Skifteret i Hjørring (denumit în continuare „Kriminal- og Skifteret”) a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, cinci întrebări preliminare referitoare la interpretarea articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 privind anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic (JO L 288, p. 1, denumit în continuare „regulamentul”).

2 Aceste întrebări au fost adresate în cadrul unui proces penal care opune Anklagemyndighed (Ministerul Public danez), pe de o parte, domnului Peter Michael Poulsen (denumit în continuare „Poulsen”) și Diva Navigation Corp. (denumită în continuare „Diva Navigation”), pe de altă parte, care erau urmăriți penal pe motiv că echipajul navei „Onkel Sam”, al cărei căpitan este Poulsen, iar proprietar este Diva Navigation, a conservat, transportat și depozitat la bord somon pescuit în Atlanticul de Nord, încălcând regulamentul.

3 „Onkel Sam” este înregistrată în Panama și arborează pavilion panamez. Nava aparține societății Diva Navigation, de naționalitate panameză ale cărei acțiuni sunt integral în proprietatea unui resortisant danez. Poulsen este căpitanul acestei nave; ca și restul echipajului, este danez și remunerat în Danemarca. Între voiaje, nava este amarată de obicei în dana unui port danez.

4 La începutul anului 1990, „Onkel Sam” a pescuit 22 332 kg de somon în Atlanticul de Nord în afara apelor aflate sub suveranitatea sau sub jurisdicția statelor membre. În timp ce se afla în rută spre Polonia pentru a vinde încărcătura acolo, carburatorul s-a ancrasat și, având în vedere condițiile meteorologice dificile, căpitanul navei a decis să schimbe cursul către un port danez pentru a efectua reparațiile necesare. În timpul în care a fost amarată în port, „Onkel Sam” a fost inspectată de serviciul danez pentru controlul pescuitului, încărcătura a fost confiscată și apoi vândută pe piața daneză, iar căpitanul și proprietarul navei au fost somați să compare în fața Kriminal- og Skifteret pentru o contravenție prevăzută la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din regulament.

5 În conformitate cu articolul 1, acest regulament are în vedere capturarea și debarcarea de stoc halieutic din ansamblul apelor maritime aflate sub suveranitatea sau sub jurisdicția statelor membre și situate în una din regiunile cu numere 1 - 8 delimitate în regulament.

6 Prin derogare de la această dispoziție, articolul 6 alineatul (1) din regulament prevede, cu privire la somon și păstrăv de mare, că, și atunci când acești pești au fost capturați în afara apelor aflate sub suveranitatea sau sub jurisdicția statelor membre în regiunile 1, 2, 3 și 4, astfel cum sunt delimitate la articolul 1, aceștia nu pot fi păstrați la bord, transbordați, debarcați, transportați, depozitați, vânduți, prezentați sau oferți spre comercializare, ci trebuie aruncați înapoi în mare de îndată.

7 Neavând certitudinea că această dispoziție este aplicabilă în cazul de față, Kriminal- og Skifteret a adresat Curții următoarele cinci întrebări preliminare:

- „1) Interdicția de la articolul 6 din Regulamentul nr. 3094/86 trebuie interpretată în sensul că include toți căpitani sau, eventual, alți membri ai echipajului care sunt resortisanți ai unui stat membru al Comunităților, indiferent de țara în care nava de pescuit în cauză este înregistrată și de pavilionul pe care îl arborează și independent de locul în care se află nava?
- 2) Interdicția de la articolul 6 din Regulamentul nr. 3094/86 trebuie înțeleasă în sensul că vizează toți proprietarii resortisanți dintr-o țară terță, atunci când capturile nu sunt transportate decât provizoriu în interiorul teritoriului comunitar?

În cazul în care răspunde la prima întrebare că interdicția de la articolul 6 nu privește pescuitul efectuat în marea liberă de către resortisanți comunitari la bordul unor nave înregistrate în țări terțe, Curții i se solicită să răspundă la următoarele întrebări.

- 3) În legătură cu interdicția de la articolul 6, mai trebuie respectată înregistrarea, într-o țară terță, a unei nave de pescuit care se angajează în activități incompatibile cu Regulamentul nr. 3094/86, având în vedere că:
 - nava aparține unei societăți panameze ale cărei acțiuni sunt integral în proprietatea unui resortisant al Comunităților;
 - căpitanul și ceilalți membri ai echipajului sunt resortisanți ai Comunităților;
 - nava este gestionată dintr-un stat membru al Comunităților și
 - între voiaje, nava este amarată de obicei în dana unui port danez.
- 4) În cazul în care trebuie respectată înregistrarea navei, se solicită Curții să se pronunțe asupra zonelor în care o navă înregistrată într-o țară terță intră sub incidența interdicției de a transporta și depozita somon capturat în Atlanticul de Nord:
 - a) atunci când nava se află în teritoriul de pescuit comunitar;
 - b) atunci când nava se află în apele teritoriale ale unui stat membru;
 - c) atunci când nava se află în apele maritime interioare ale unui stat membru sau
 - d) niciodată?
- 5) În cazul în care trebuie respectată înregistrarea navei și se aplică interdicția de a transporta și depozita somon capturat în Atlanticul de Nord, se solicită Curții să se

pronunțe în ce măsură dreptul comunitar include norme privind respectarea interdicției în cazul navelor din țări terțe care intră într-un port al unui stat membru din cauza unei situații de pericol?

Este relevant în acest caz dacă situația de pericol se ivește în interiorul sau în exteriorul ariei geografice de aplicare a interdicției?”

8 Pentru o prezentare mai detaliată a faptelor prezentei cauze, a procedurii, precum și a observațiilor scrise prezentate Curții, se face trimitere la raportul pentru ședință. Aceste elemente din dosar sunt reluate în cele ce urmează numai în măsura în care sunt necesare pentru raționamentul Curții.

9 Cu titlu preliminar, trebuie evidențiat, mai întâi, că exercitarea competențelor de către Comunitate trebuie făcută cu respectarea dreptului internațional și că, în consecință, articolul 6 menționat anterior trebuie interpretat, iar domeniul său de aplicare trebuie circumscris, în lumina normelor relevante de drept internațional al mării.

10 În această privință, trebuie să se țină seama, în special, de Convențiile de la Geneva din 29 aprilie 1958 asupra mării teritoriale și zonei contigue (*Culegere de tratate ale Națiunilor Unite*, vol. 516, p. 205), privind marea liberă (*Culegere de tratate ale Națiunilor Unite*, vol. 450, p. 11), privind pescuitul și conservarea stocului halieutic al mării libere (*Culegere de tratate ale Națiunilor Unite*, vol. 559, p. 285), în măsura în care acestea codifică norme generale consacrate de cutuma internațională, precum și de Convenția Națiunilor Unite din 10 decembrie 1982 asupra dreptului mării (a treia Conferință a Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării — *Documente oficiale*, vol. XVII, 1984, Document A/Conf. 62/122 și rec., p. 157-231, denumită în continuare „Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării”), convenție care nu a intrat în vigoare, dar ale cărei dispoziții sunt considerate în general ca fiind expresia stadiului actual al dreptului internațional maritim cutumiar (a se vedea hotărârile Curții Internaționale de Justiție din 12 octombrie 1984, cauza privind delimitarea frontierei maritime în regiunea Golfului Maine, Canada/Statele Unite ale Americii, *C.I.J. Recueil 1984*, p. 294, alin. 94, din 3 iunie 1985, cauza privind platoul continental, Jamahiriya arabe libyenne/Malta, *C.I.J. Recueil 1985*, p. 30, alin. 27, din 27 iunie 1986, cauza privind activitățile militare și paramilitare din Nicaragua și împotriva acesteia, Nicaragua/Statele Unite ale Americii, fond, *C.I.J. Recueil 1986*, p. 111-112, alin. 212 și 214).

11 Trebuie subliniat, în continuare, că interdicția în cauză are ca scop conservarea speciilor protejate. Aceasta își găsește temeiul în special într-o convenție multilaterală încheiată în 1982 de către Comunitate, și anume Convenția pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord (JO L 378, p. 25), care interzice pescuitul de somon dincolo de limitele zonelor de jurisdicție de pescuit ale statelor de coastă. Această convenție răspunde obligației tuturor statelor membre ale comunității internaționale de a coopera pentru conservarea și gestionarea resurselor biologice din marea liberă, prevăzută la articolul 118 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării. De altfel, trebuie subliniat că articolul 6 din Convenția de la Geneva din 29 aprilie 1958 privind pescuitul și conservarea resurselor biologice din marea liberă recunoaște interesul statelor riverane pentru resursele biologice aflate în segmentul din marea liberă adiacent apelor aflate sub jurisdicția lor. Având în vedere scopul interdicției de la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din regulament, această dispoziție trebuie interpretată într-un mod care permite să i se acorde, în limitele dreptului internațional, efectul util maxim.

Cu privire la naționalitatea navei

12 Prin a treia întrebare, instanța națională solicită să se răspundă dacă o navă înregistrată într-o țară terță poate fi tratată, în scopul aplicării articolului 6 alineatul (1) litera (b) din regulament, ca și o navă având naționalitatea unui stat membru pe motiv că prezintă o legătură substanțială cu acest stat membru.

13 Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie subliniat că, în temeiul dreptului internațional, o navă nu are în principiu decât o singură naționalitate, și anume aceea a statului în care este înregistrată (a se vedea în special articolele 5 și 6 din Convenția de la Geneva din 29 aprilie 1958 privind marea liberă, precum și articolele 91 și 92 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării).

14 Din această normă rezultă că o navă care este deja înregistrată într-o țară terță și, prin urmare, are naționalitatea acestui stat nu poate fi tratată de către un stat membru ca și o navă care arborează pavilionul acestuia.

15 Faptul că singura legătură a navei cu statul a cărui naționalitate o are este constituită de formalitatea administrativă a înregistrării nu este de natură să împiedice aplicarea acestei norme. În fapt, este de competența statului care i-a acordat în primul rând naționalitatea să stabilească în mod suveran condițiile de acordare a naționalității acestuia (a se vedea în special articolul 5 din Convenția de la Geneva din 29 aprilie 1958 privind marea liberă, precum și articolul 91 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării).

16 Din aceste considerente, rezultă că la a treia întrebare trebuie să se răspundă că o navă înregistrată într-o țară terță nu poate fi tratată, în scopul aplicării articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 privind anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic, ca și o navă având naționalitatea unui stat membru pe motiv că prezintă o legătură substanțială cu acest stat membru.

Cu privire la aplicabilitatea articolului 6 în cazul resortisanților unui stat membru aflați la bordul unei nave ce arborează pavilionul unei țări terțe

17 Prin prima întrebare, instanța națională solicită să se răspundă dacă articolul 6 alineatul (1) litera (b) din regulament poate fi aplicat în cazul căpitanului și celorlalți membri ai echipajului pe motiv că sunt resortisanți ai unui stat membru, fără a lua în considerare statul în care este înregistrată nava și zona maritimă în care se află nava.

18 În această privință, trebuie subliniat că legea care se aplică activității echipajului nu depinde de naționalitatea membrilor acestui echipaj, ci de statul în care este înregistrată nava și, după caz, de zona maritimă în care se află nava.

19 În afară de aceasta, niciun element din textul sau motivația regulamentului nu lasă să se creadă că, în temeiul propriei jurisdicții, Comunitatea a înțeles să impună obligații resortisanților comunitari.

20 În consecință, la prima întrebare trebuie să se răspundă că articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 care prevede anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic nu poate fi aplicat în cazul căpitanului și al celorlalți membri ai echipajului pe motiv că sunt resortisanți ai unui stat membru, fără a lua în considerare statul în care este înregistrată nava și zona maritimă în care se află nava.

Cu privire la aplicabilitatea articolului 6 în diferite zone maritime

21 Prin a patra întrebare, instanța națională solicită Curții să stabilească zonele maritime în care articolul 6 alineatul (1) litera (b) din regulament trebuie aplicat unei nave înregistrate într-o țară terță.

22 Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie subliniat că dispoziția menționată anterior nu poate fi aplicată unei nave înregistrate într-o țară terță atunci când se află în marea liberă, deoarece în acest caz o astfel de navă se supune, în principiu, exclusiv legii pavilionului ei.

23 Este adevărat că în 1982 Comunitatea a încheiat Convenția pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord, menționată anterior. Cu toate acestea, convenția respectivă nu se aplică statelor care nu au semnat-o și, prin urmare, nu se poate aplica navelor înregistrate în aceste state.

24 În privința celorlalte zone maritime, trebuie subliniat că, într-adevăr, Comunitatea are competența de a adopta o dispoziție calificând drept ilegale transportul și depozitarea, în zona economică exclusivă, apele teritoriale, apele interioare și porturile statelor membre, de somon pescuit în zonele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din regulament.

25 Cu toate acestea, jurisdicția statului de coastă în unele dintre aceste zone nu este absolută. Astfel, cu toate că marea teritorială se află sub suveranitatea statului de coastă, acesta trebuie să respecte dreptul de trecere inofensivă al navelor ce arborează pavilionul altor state (articolele 14-23 din Convenția de la Geneva din 29 aprilie 1958 privind marea teritorială și zona contiguă; articolele 17 - 32 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării). În privința zonei economice exclusive, competențele statului de coastă trebuie exercitate cu respectarea, în special, a libertății de navigație [a se vedea articolul 58 alineatul (1) din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării].

26 Din aceste considerente rezultă că dispoziția comunitară nu poate fi pusă în aplicare în cazul unei nave care este înregistrată într-o țară terță și care navighează în zona economică exclusivă a unui stat membru, această navă beneficiind în această zonă de libertatea de navigație.

27 De asemenea, dispoziția comunitară nu poate fi pusă în aplicare în cazul unei astfel de nave care traversează apele teritoriale ale unui stat membru în măsura în care nava exercită în aceste ape dreptul de trecere inofensivă.

28 În schimb, dispoziția comunitară poate fi aplicată în cazul navei aflate în apele interioare sau, în special, într-un port al statului membru, aici aflându-se sub jurisdicția absolută a acestui stat.

29 Pentru aceste motive, la a patra întrebare trebuie să se răspundă că articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 care prevede anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic nu poate fi aplicat unei nave înregistrate într-o țară terță decât atunci când această navă se află în apele interioare sau într-un port dintr-un stat membru.

Cu privire la posibilitatea confiscării încărcăturii

30 Din ordonanța de trimitere reiese că, prin a doua întrebare, instanța națională solicită să se răspundă dacă poate ordona confiscarea unei încărcături de somon pescuit în zonele prevăzute

la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din regulament, încărcătură care este depozitată la bordul unei nave înregistrate într-o țară terță și aflate în proprietatea unei societăți cu sediul social în această țară, atunci când încărcătura este transportată provizoriu în apele aflate sub jurisdicția Comunității.

31 Trebuie subliniat, mai întâi, că o confiscare a unei încărcături de pește face parte din ansamblul măsurilor pe care statele membre au obligația să le prevadă în scopul de a asigura respectarea dispoziției comunitare și de a-i lipsi pe cei care o încalcă de avantajul economic pe care îl pot obține din această încălcare. Astfel, confiscarea este o măsură auxiliară care nu poate fi ordonată decât atunci când s-a comis o încălcare a dispoziției comunitare.

32 De asemenea, trebuie subliniat că, după cum rezultă din răspunsul la întrebările precedente, atât naționalitatea proprietarului navei, cât și caracterul provizoriu al prezenței încărcăturii în apele aflate sub jurisdicția Comunității nu au efect asupra caracterului ilegal al transportului.

33 În cele din urmă, trebuie subliniat că, întrucât interdicția de a transporta și depozita somon pescuit în zonele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din regulament nu poate fi aplicată în principiu unei nave înregistrate într-o țară terță decât atunci când această navă se află în apele interioare sau într-un port dintr-un stat membru, confiscarea încărcăturii transportate provizoriu în apele aflate sub jurisdicția Comunității nu poate fi ordonată decât în această situație.

34 În consecință, la a doua întrebare trebuie să se răspundă că, în principiu, instanța națională nu poate ordona confiscarea unei încărcături de somon pescuit în zonele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 privind anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic, încărcătură care este transportată provizoriu în apele aflate sub jurisdicția Comunității și care este depozitată la bordul unei nave înregistrate într-o țară terță și aflate în proprietatea unei societăți cu sediul social în această țară, decât atunci când nava se află în apele interioare sau într-un port dintr-un stat membru.

Cu privire la existența unor norme comunitare privind situația de pericol

35 Prin a cincea întrebare, instanța națională solicită să se răspundă dacă dreptul comunitar include norme privind respectarea interdicției prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din regulament în cazul navelor țărilor terțe care au intrat într-un port al unui stat membru din cauza unei situații de pericol.

36 În această privință, trebuie constatat că niciunul dintre regulamentele adoptate de Consiliu pentru a institui sau aplica un regim comunitar de conservare și gestionare a stocului halieutic nu include vreo dispoziție care să permită unei nave aflate în situație de pericol să evite interdicția.

37 De altfel, problema efectelor juridice ale situației de pericol nu privește stabilirea domeniului de aplicare a dispoziției comunitare, ci punerea în aplicare a acestei dispoziții de către autoritățile statelor membre.

38 În aceste condiții, este de competența instanței naționale să aprecieze, în conformitate cu dreptul internațional, efectele juridice care rezultă, pentru aplicarea articolului 6 menționat anterior, din situația de pericol în care s-a aflat o navă a unei țări terțe.

39 În consecință, la a cincea întrebare trebuie să se răspundă că dreptul comunitar nu include nicio normă privind respectarea interdicției prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 privind anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic în cazul navelor țărilor terțe care au intrat într-un port al unui stat membru din cauza unei situații de pericol. Este de competența instanței naționale să aprecieze, în conformitate cu dreptul internațional, efectele juridice care rezultă dintr-o astfel de situație.

Cu privire la cheltuielile de judecată

40 Cheltuielile efectuate de către Comisia Comunităților Europene, care a prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări. Întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de către Kriminal- og Skifteret, prin Ordonanța din 10 august 1990, hotărăște:

- 1) **O navă înregistrată într-o țară terță nu poate fi tratată, în scopul aplicării articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 privind anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic, ca și o navă având naționalitatea unui stat membru pe motiv că prezintă o legătură substanțială cu acest stat membru.**
- 2) **Articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 care prevede anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic nu poate fi aplicat în cazul căpitanului și al celorlalți membri ai echipajului pe motiv că sunt resortisanți ai unui stat membru, fără a lua în considerare statul în care este înregistrată nava și zona maritimă în care se află nava.**
- 3) **Articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 care prevede anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic nu poate fi aplicat, în principiu, unei nave înregistrate într-o țară terță decât atunci când această navă se află în apele interioare sau într-un port dintr-un stat membru.**
- 4) **În principiu, instanța națională nu poate ordona confiscarea unei încărcături de somon pescuit în zonele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 privind anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic, încărcătură care este transportată provizoriu în apele aflate sub jurisdicția Comunității și care este depozitată la bordul unei nave înregistrate într-o țară terță și aflate în proprietatea unei societăți cu sediul social în acest stat, decât atunci când nava se află în apele interioare sau într-un port dintr-un stat membru.**
- 5) **Dreptul comunitar nu include nicio normă privind respectarea interdicției prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 3094/86 al**

Consiliului din 7 octombrie 1986 privind anumite măsuri tehnice de conservare a stocului halieutic, în cazul navelor țărilor terțe care au intrat într-un port al unui stat membru din cauza unei situații de pericol. Este de competența instanței naționale să aprecieze, în conformitate cu dreptul internațional, efectele juridice care rezultă dintr-o astfel de situație.

Due	Kakouris	Rodríguez Iglesias	Zuleeg
Mancini		Joliet	Schockweiler
Moitinho de Almeida	Grévisse	Díez de Velasco	Kapteyn

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 24 noiembrie 1992.

Grefier
J.-G. Giraud

Președinte
O. Due